726/05

Den 13. juni 2005 blev i sag nr. 65.048:

xxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxx xxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxx xxx
xxxx xxxxxx

mod

Nordea Pension
Klausdalsbrovej 615
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har to livsforsikringer i Nordea, klager ved sin advokat over, at selskabet den 1/10 2002 er ophørt med at foretage udbetalinger.

Selskabet er ophørt med at foretage udbetalinger under henvisning til, at klagerens generelle erhvervsevne ikke skønnes at være nedsat med mindst 2/3.

Klagerens advokat har i skrivelse af 29/9 2004 til nævnet anført:

"Som advokat for O.S. … skal jeg herved indbringe nedennævnte tvist, min klient har med Nordea Liv og Pension vedrørende de to ovennævnte forsikringer.

I 1978 tegnede min klient hos Tryg Forsikring livsforsikring med rateudbetaling ved død eller ulykke og invaliderente (forsikringsnr. …).

Forsikringen er senere overtaget af Nordea.

Kopi af police af 24.10.1978 og kopi af forsikringsbetingelserne vedlægges.

Af betingelsens § 5 fremgår:

2. 65.048

Mister forsikrede 2/3 eller mere af den erhvervsevne, der er normalt for personer af forsikredes alder og uddannelse, bliver invaliderenten virksom for det tidsrum, erhvervsevnen har været nedsat udover 3 måneder.

I 2001 tegnede min klient på ny forsikring/pensionsordning hos Nordea (policenr. …).

Der var tale om en pensionsordning, hvor der fandt udbetaling sted ved død og ved alderspensionering.

Kopi af pensionsoverblik pr. 30.4.2003 vedlægges.

Af pensionsoverblikket side 3 midtfor fremgår, at forsikrede har ret til præmiefritagelse, hvis erhvervsevnen på grund af sygdom eller ulykkestilfælde, uden at det skyldes fortsæt, nedsættes til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne, jf. forsikringsbetingelserne.

Kopi af almindelige forsikringsbetingelser nr. 701 vedlægges.

Af disse § 8, afsnit A, 3. afsnit fremgår, at en sådan nedsættelse af erhvervsevnen foreligger, når forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til ved passende beskæftigelse bedømt under hensyn til forsikredes nuværende helbredstilstand, uddannelse og tidligere virksomhed at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.

Senere fremgår af forsikringsbetingelserne, at efter 18 måneder skal den generelle erhvervsevne vurderes.

Ved den generelle erhvervsevne forstås erhvervsevnen i både forsikredes nuværende erhverv og i andre erhverv.

Min klient er født den 5.8.1941 og var således ved nedennævnte ulykke 60 år gammel.
Min klient er uddannet tandlæge.

Min klient har igennem en årrække været selvstændig tandlæge i K. Kommune.

Den 31.1.2002 var min klient på skiferie i N.

En anden skiløber kørte pludselig på tværs af løjpen, hvorfor min klient på ski måtte køre ud af løjpen, hvorved han hårdt ramte et træ med højre skulder.

Min klient pådrog sig herved en komplet rotator cuff læsion med fuldstændig overrivning af supraspinatussenen.

Senen søgtes syet sammen under operation den 15.4.2002, men operatørens konklusion var, at skaden var for stor til at kunne repareres og, at min klient således formentlig ikke ville få nogen bedring af tilstanden efter det operative indgreb.

Kopi af speciallægeerklæring af 24.6.2003 udfærdiget af overlæge J.O.S., Å. Kommunehospital vedlægges.

Heraf fremgår, at min klient som følge af ulykken har meget kraftig reduceret bevægelighed i skulderen, nedsat kraft, svind af skuldermuskulaturen og smerter.

Tilstanden er stationær og prognosen på lang sigt alvorlig.

Efter operationen på V. Sygehus var min klient til ambulant kontrol den 30.4.2002 på ortopædkirurgisk ambulatorie.

Kopi af journaltilførslen vedlægges hvoraf fremgår, at overlæge A.B. vurderer, at min klient helt klart vil få meget svært ved at passe sit arbejde som tandlæge i fremtiden.

Min klient arbejdede ikke i 2002 men gik til genoptræning.

Nordea bevilgede præmiefritagelse og udbetaling af invalidepension fra den 1.5.2002 (efter karensperiodens udløb) til 1.10.2002, idet Nordea vurderede, at min klients erhvervsevne som tandlæge i denne periode havde været nedsat med 2/3.

Med virkning fra den 1.10.2002 vurderede Nordea, at min klient kunne bestride et erhverv, der tilgodeså de skånehensyn, som min klient havde behov for, hvorefter udbetalingen og præmiefritagelsen ophørte.

l begyndelsen af 2003 søgte min klient at genoptage arbejdet som tandlæge, men måtte erkende, at han ikke var i stand til at arbejde mere end 8 timer ugentlig på grund af smerter.

Og de 8 timers arbejde fandt sted under megen besvær og i svært nedsat tempo.

Pr. 1.4.2003 solgte min klient derfor 2/3 af sin tandlægeklinik til sin medarbejder gennem mange år således, at det fremtidige samarbejde mellem de to fungerede som et klinikfællesskab, hvor min klient kun oppebar 45 % af sin indtjening, da de resterende 55 % dækkede hans brug af klinikken.

Min klient arbejder fortsat i samme omfang.

Min klients overskud fra tandlægepraksis var i 2000 og 2001 gennemsnitlig kr. 650.000.

Min klients indtjening i 2003 for perioden 1.4.-31.12. udgjorde kr. 95.000 eller på årsbasis ca. kr. 125.000.

K. Kommune fandt ikke min klient egnet til omskoling.

Sagen har været forelagt Arbejdsskadestyrelsen med henblik på en vejledende udtalelse om min klients méngrad og erhvervsevnetab.

Kopi af styrelsens brev af 12.7. d.å. vedlægges hvoraf fremgår, at styrelsen vurderer min klients erhvervsevnetab til 75 %.
På trods heraf har Nordea fastholdt, at min klient hverken er berettiget til invalideren-te eller præmiefritagelse.

Forsikringsnr. ...
Påstanden er, at min klient har krav på præmiefritagelse også for perioden efter den 1.10.2002.

Kriteriet for at bevilge præmiefritagelse er et rent økonomisk kriterie nemlig, at min klient ikke er i stand til at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanlig for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse (tandlæge) og alder (nu 63 år gammel).

Indtjeningen skal hidrøre fra 'passende beskæftigelse' vurderet ud fra min klients hel-bredstilstand (blandt andet svært bevægeindskrænkning og svære smerter), uddan-nelse (som tandlæge) og tidligere virksomhed (selvstændig tandlæge).

Nordea har ifølge vilkårene accepteret, at min klient ikke skal tåle enhver form for be-skæftigelse og således ikke en beskæftigelse i ethvert andet erhverv.

Men hvem kan/vil beskæftige en tandlæge (som dybest set er håndværker), der er mere end 60 år gammel og som har en stort set ubrugelig højre arm, der dårligt nok kan bevæges 30 grader ud fra kroppen (mén 25 %)?

Ingen!

Reelt har min klient ikke mulighed for beskæftigelse og dermed indtjening udover at fortsætte sin oprindelige beskæftigelse, som det nu rent faktisk finder sted.

Derfor kommer Arbejdsskadestyrelsen frem til et erhvervsevnetab på 75 %.

6. 65.048

Vedrørende denne police er kriteriet for udbetaling, at sikrede mister '2/3 eller mere af den erhvervsevne, der er normalt for personer med forsikredes alder og uddannelse'.

Kriteriet for udbetaling er ikke nærmere defineret.

Der henvises blot til en reduktion af erhvervsevnen.

Den sædvanlige forståelse af erhvervsevne, svarer til begrebet i erstatningsansvarslovens § 5 eller eventuelt arbejdsskadeforsikringslovens § 32.

Netop denne vurdering er foretaget af Arbejdsskadestyrelsen, der konkluderer, at erhvervsevnen er nedsat med mere end 2/3.

På den baggrund er det min påstand, at min klient har ret til udbetaling af invalideydelse også for perioden efter den 1.10.2002."

Selskabet har ved skrivelse af 25/10 2004 til nævnet anført:

"**Forsikringsvilkår**

Vi har pr. 1. august 1978 oprettet en forsikring (…), som omfatter ret til udbetaling af invalidepension og fritagelse for betaling af præmien, hvis forsikrede mister 2/3 af erhvervsevnen eller mere.

Pr. 1. december 2001 har vi oprettet en anden forsikring (…) , der giver ret til fritagelse for betaling af præmien (**men ikke invaliditetsydelser**), hvis erhvervsevnen bliver nedsat med 2/3 eller derover i mere end 3 måneder.

Der fremgår følgende af § 5 om invalideydelser i forsikringsbetingelser af maj 1978 bilag…:

Mister forsikrede 2/3 eller mere af den erhvervsevne, der er normalt for personer af forsikredes alder og uddannelse, bliver invaliderenten virksom for det tidsrum, erhvervsevnen har været nedsat i udover 3 måneder.

Betales der præmie for forsikringen, ydes der præmiefritagelse for det tidsrum, invalideren ten bliver udbetalt.

Af forsikringsbetingelserne for den i 2001 oprettede forsikring - almindelige forsikringsbetingelser nr. 701, § 8 bilag…, fremgår følgende:

'Forsikringstageren har ret til udbetaling af invalidepension og/eller præmiefritagelse, hvis den forsikrede får nedsat sin erhvervsevne på grund af sygdom eller ulykkestilfælde, uden at det skyldes forsæt, således, at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.

Nedsat erhvervsevne, der berettiger til udbetaling af invalidepension foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til vedpassende beskæftigelse - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.'

Forløbet i forbindelse med vurderingen af den nedsatte erhvervsevne

---

Når erhvervsevnen i forsikredes eget erhverv eller den generelle erhvervsevne vurderes, er det uden betydning, om forsikrede efter eventuel helbredsfremmende behandling (herunder genoptræning) omskoling eller uddannelse vil have svært ved at få arbejde, fx pga. beskæftigelsessituationen.

Hændelsesforløb

Vor kunde kom den 31. januar 2002 ud for en skiulykke i N., hvorved han beskadigede højre skulder. Efterfølgende har han afhændet han sin tandlægepraksis, men genoptaget arbejdet sammesteds med 8 timer ugentligt.

Til brug ved afgørelsen af, om der kan ske udbetaling af invalidepension og fritagelse for betaling af præmien har vi bl.a. modtaget:

Erklæring 1 af 2. september 2002 bilag…, lægeattest af 10. september 2002 bilag…, epikrise af 30. april 2002 fra V.-K. sygehus bilag… samt akter fra K. kommune social- og kulturforvaltningen bilag...

På grundlag af helbredsoplysningerne i bilag… og … ydede vi udbetaling af invalidepension og præmiefritagelse fra den 1. maj 2002 til den 1. oktober 2002.

Af den afsluttende epikrise fra V.-K. sygehus bilag… fremgår det, at vor kunde er færdigbehandlet, idet der ikke er mulighed for at hjælpe ham operativt. Det fremgår desuden, at O.S. har et funktionelt problem, men knap så meget et smerteproblem, samt at han helt klart vil få svært ved at passe sit arbejde som tandlæge i fremtiden.

Ifølge bilag…, 1. side, havde O.S. efter en drøftelse i K. kommunes socialafdeling den 30. september 2002 fået afslag på tilkendelse af revalidering, idet beskæftigelse inden for andet erhverv med fornødne skånehensyn endnu ikke var afprøvet, samt at det ikke kunne godtgøres, at de af forsikrede ønskede kurser ville føre til selvforsørgelse.

Kommunen vurderer dermed ikke, at vor kundes skulderproblemer er af et sådant omfang, at der kan kompenseres i form af tilkendelse af revalideringsydelse efter lov om aktiv socialpolitik § 46 stk. 2.

I stedet aftales det, '*at der bør kompenseres ved at tilbyde O.S. et arbejde', **jf. bilag…, side 2, journalnotat af 30. september 2002**. Endvidere fremgår det af samme bilag i **journalnotat af 3. oktober 2002**, at 'det menes, at O.S. har ressourcer, der kan føre til beskæftigelse såfremt O.S. ikke ønsker at raskmelde sig og søge efterløn. Ut. Har aftalt med HJF, at O.S. kan drøfte beskæftigelse med HJF, hvis O.S. ønsker hjælp til at finde sig et arbejde*'.

På den baggrund meddelte vi vor kunde ved brev af 15. januar 2003 bilag…, at den generelle erhvervsevne efter den 1. oktober 2002 ikke er nedsat med 2/3, idet han ifølge vores vurdering, vil kunne varetage et erhverv, der tilgodeser de skånehensyn, som han har behov for.

Vor kunde klagede ved advokat L.G. over afgørelsen ved brev af 14. februar 2003 bilag…, og vi svarede ved brev af 14. marts 2003 bilag...

Fra vor kundes advokat modtog vi nu speciallægeerklæring fra J.O.S. af 24. juni 2003 bilag...

Da denne erklæring ikke belyste sagen yderligere og i øvrigt ikke gav anledning til, at vi kunne ændre vores afgørelse, fastholdt vi ved brev af 4. juli 2003 bilag… vores tidligere afgørelse.

Vor kundes advokat henvendte sig herefter igen, nu med et omfattende regnskabsmateriale fra vor kundes tandlægepraksis (ej vedlagt som bilag) samt en vejledende udtalelse i henhold til erstatningsansvarslovens § 10 fra Arbejdsskadestyrelsen 12. juli 2004 bilag...

Styrelsen fremlægger i bilag…, side 2 resultater fra vor kunde tandlægepraksis for arene 2000-2003, der tydeligt viser en indtægtsnedgang efter skaden i januar 2002. Styrelsen kommer herefter på side 3 frem til, at størrelsen af erhvervsevnetabet fastsættes på baggrund af en vurdering af, hvilken indtægt O.S. måtte forventes at burde kunne opnå på arbejdsmarkedet på normale vilkår. Herefter konkluderer styrelsen, at vor kunde *uanset de betydende begrænsninger i hans erhvervsmæssige muligheder må antages at kunne oppebære en lønindkomst, som svarer til 1/4... ? procent af den løn, som han havde før ulykken,* hvilket svarer til en erhvervsevnereduktion på 75 procent.

Vi meddelte herefter ved brev af 29. juli 2004 bilag…, vi ikke finder grundlag for at ændre vores tidligere afgørelse på baggrund af Arbejdsskadestyrelsens vejledende vurdering.

Konklusion

Vores praksis er sådan, at første gang vi tager stilling til, om vor kunde er berettiget til præmiefritagelse og udbetaling af invalidepension, vurderer vi den nedsatte erhvervsevne inden for forsikredes eget erhverv som tandlæge, hvis omstændigheder-

ne taler herfor. Hvis vi vurderer, at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne, bevilger vi præmiefritagelse og udbetaling af invalidepension i en periode. Afhængig af, hvordan helbredstilstanden udvikler sig, kan perioden forlænges.

Den nævnte praksis stiller vor kunde bedre, end han har krav på efter forsikringsbetingelserne, som alene taler om den generelle erhvervsevne, og det vil sige erhvervsevnen inden for ethvert erhverv.

K. kommune har givet afslag på revalideringsydelse. Ifølge lov om aktiv socialpolitik § 46 stk. 2 giver kommunen tilbud om revalidering, når erhvervsrettede aktiviteter ikke er tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv. Det er altså ikke sådan, som anført af vor kundes advokat i klagen til Ankenævnet, at kommunen på grund af O.S.'s helbredsmæssige begrænsninger ikke finder ham egnet til omskoling.
Kommunen har derimod vurderet, at vor kunde vil kunne klare sig selv, såfremt han finder en beskæftigelse, der tager hensyn til hans skulderproblemer.

Vi er enige i kommunens vurdering, og da den generelle erhvervsevne ved afslutningen af forløbet i K. kommunes regi ikke er nedsat til 1/3 eller derunder, skal vi fastholde, at der ikke er ret til præmiefritagelse og udbetaling af invalidepension efter den I. oktober 2002.

Da forsikringsbetingelserne taler om den generelle erhvervsevne er forsikredes lønindtægt i eget erhverv ikke afgørende.

Arbejdsskadestyrelsens udtalelse er alene vejledende og ikke bindende for parterne. Ved erhvervsevnetabsbedømmelsen såvel i henhold til Erstatningsansvarsloven som Arbejdsskadeforsikringsloven er der tale om et økonomisk kriterium. Det afgørende er herefter, hvorvidt skadelidte som følge af skaden lider et varigt indtægtstab.

Da vores vurdering af erhvervsevnen ikke er en økonomisk vurdering baseret på den konkrete indtjening før og efter ulykken, skal vi fastholde vores tidligere afgørelser om jf. vort brev af 29. juli 2004 bilag…"

Klagerens advokat har hertil bl.a. anført, at selskabets gengivelse af kommunens journaltilførsel er ufuldstændig. Heri hedder det i skrivelse af 12/11 2004:

"Nordea henviser herefter til journaltilførslen den 30.9.2002, men gengiver denne ufuldstændig.

Heraf fremgår:

'*Der træffes herefter beslutning om at O.S. ikke tilkendes revalidering med begrundelse i, at O.S. er 61 år, og at det ikke kan godtgøres at uddannelsen nødvendigvis fører til selvforsørgelse*'

Herefter tilbyder kommunen at hjælpe min klient med at finde arbejde.

Det væsentligste i kommunens begrundelse er henvisningen til min klients alder 61 år gammel.

Min klients forslag til revalideringen var et 2-årigt skoleforløb. Med andre ord skulle min klient som 63-årig ud i et nyt virkefelt, nemlig i en ledelsesfunktion inden for socialt arbejder, undervisning og lignende.

Endvidere henviser kommunen i begrundelsen til, at uddannelsen ikke nødvendigvis ville føre til selvforsørgelse. Det er snublende nærliggende at kæde de to led af begrundelsen sammen: kommunen tror ikke, at min klient som nyuddannet 63-årig vil kunne finde en ny beskæftigelse, der vil gøre ham i stand til at blive selvforsørgende.

Ovenstående og flere henvisninger til mulighederne for efterløn, viser den virkelige begrundelse, nemlig at man ikke revaliderer en 61-årig.

Af journalen fremgår intetsteds at min klient var tilbudt arbejdsprøvning inden for et andet erhverv med fornødne skånehensyn.

Hvem sender en 61-årig tandlæge i arbejdsprøvning?

Nordea giver udtryk for, at kommunen vurderer, at min klients skulderproblem er af et sådant omfang, at der kan kompenseres med revalidering.

Dette er ikke korrekt. Kommunen vurderer snarere, at betingelserne for revalidering ikke er til stede.

Kommunen har ikke vurderet skulderproblemernes omfang. Arbejdsprøvning er ikke tilbudt. Yderligere er kommunen tilsyneladende selv meget i tvivl om problemets omfang, jf. journaltilførslen den 2.5.2002: '*Der kan formentlig opstilles relevante hjælpemidler/arbejdsforhold, der kan tillade OS at fortsætte i sit hidtidige erhverv under passende skånehensyn. Er dette imidlertid ikke muligt, må revalidering komme på tale for eksempel i form af selektiv placering i??? funktioner mv. i det omfang noget kan arrangeres der.*'

Kommunen kender med andre ord ikke skulderproblemets omfang og har ikke søgt at vurdere dette.

Nordea kommenterer herefter Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse.

Som det heraf fremgår, er der tale om en økonomisk vurdering baseret på indkomstforholdet.

<u>Konklusion</u>
Nordea henviser her til, at kommunen vurderer, at O.S. ville kunne klare sig selv, såfremt han finder en beskæftigelse, der tager hensyn til hans skulderproblemer.

Dette er ikke korrekt. Kommunen har netop ikke undersøgt problemstillingen og ved ikke, om der kan findes en passende beskæftigelse.

Og i øvrigt er det ikke kommunen, der skal vurdere, hvorvidt min klient er berettiget til ydelser fra Nordea.

Kriteriet for udbetaling/præmiefritagelse fra Nordea er ikke, om min klient 'vil kunne klare sig selv'.

Og min klient kan i øvrigt klare sig selv på grund af forsikringsudbetalinger, egenkapitalen i kraft af salg af tandlægeklinikken og den beskedne indkomst fra 8 timers ugentlige arbejde.

Det er ikke korrekt, at forsikringsbetingelserne udelukkende fokuserer på den generelle arbejdsevne. Min klients indtjeningsevne i 'passende beskæftigelse - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed', skal vurderes i forholdet til indtjeningen hos fuldt erhvervsdygtige tandlæger i K.-området.

Der er med andre ord tale om et økonomisk kriterie, der lægges til grund for vurdering af, om min klients erhvervsevne er nedsat til 1/3 eller derunder. Ikke i forhold til indtjeningen før ulykken men i forholdet til, hvad kollegaer tjener.

Min klients indtjening før ulykken svarede til tandlægers gennemsnitlige indtjening og i overensstemmelse med Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse må det herefter konkluderes, at min klients erhvervsevne er nedsat til under 1/3.

I øvrigt henviser jeg til ankenævnets kendelse nr. 60.769 af 1.3.2004, der vedrørte en Nordea med fuldstændig tilsvarende forsikringsvilkår, og hvor ankenævnet i overensstemmelse med Patientforsikringsforeningen vurderede, at erhvervsevnen var nedsat med 65 %."

Heroverfor har selskabet ved skrivelse af 7/12 2004 til nævnet anført:

"Dernæst er vi enige i, at kommunens sigte med en revalideringstilkendelse skal være ansættelse på normale vilkår.

Ikke desto mindre, er det et krav, at personen skal have begrænsninger i sin arbejdsevne, ligesom det er et krav, at andre foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv (aktivlovens § 46 stk. 1 og 2).

Kommunen vurderer, at O.S. vil kunne klare sig selv. I forbindelse med afslaget på revalidering bilag 6, journalnotat af 30.09.02, får han således også information om, at han vil blive raskmeldt med en skåneerklæring. I samme bilag…, journalnotat af

03.10.02 nævnes tillige muligheden for at søge efterløn. For at være berettiget til efterløn er det et krav, at man kan stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Advokaten anfører desuden, at O.S. med den revalideringsplan - som han i øvrigt selv foreslog og var meget motiveret for - skulle ud i 'et nyt virkefelt'. Af bilag…, journalnotat af 15.08.02 - side 21 fremgår det, at O.S. har mange års erfaring med socialt arbejde, at han sidder i bestyrelsen for D.f.H. samt, at han har taget 30 % af en voksenunderviseruddannelse. Der er således ikke tale om et nyt virkefelt.

O.S. er altså, med andre ord, i besiddelse af ressourcer til at forsørge sig selv.

Det er også korrekt, at O.S. ikke er blevet tilbudt arbejdsprøvning. Det har heller aldrig været på tale, idet kommunen netop tilbød O.S. at være behjælpelige med at finde et ordinært arbejde bilag…, journalnotat af 30.09.02 og 03.10.02.

Der ikke tvivl om, at O.S. ikke kan fortsætte som udøvende tandlæge på samme vilkår som hidtil.

Men han kan klare et andet arbejde, hvor han kan bruge de kompetencer, som han har erhvervet sig ved mangeårigt bestyrelsesarbejde, socialt arbejde og ved at tage 30 % af en voksenunderviser uddannelse. Og dette er hans alder ingen hindring for. Desuden er det uden betydning for erhvervsevnevurderingen, at forsikrede - eksempelvis på grund af beskæftigelsessituationen - vil have svært ved at finde arbejde jf. bilag... § 8.

Endelig skal vi fastholde, at forsikringen udelukkende dækker den generelle erhvervsevne.

I kendelse nr. 60.769, som advokaten henviser til, fandt Ankenævnet, at forsikrede havde godtgjort, at den generelle erhvervsevne var nedsat. Forsikrede fik derfor medhold. Der var enighed om, at det var forsikredes fulde og dermed generelle erhvervsevne, der skulle bedømmes i henhold til forsikringsvilkårene.

Det var ikke Arbejdsskadestyrelsen, men Patientforsikringen, der for sit eget vedkommende havde anerkendt et erhvervsevnetab på 65 %. Dette forhold indgik sammen med andre faktorer (lægelige oplysninger og oplysninger om ugentligt timetal) i den samlede bevisbedømmelse, der faldt ud til klagerens fordel.

Den refererede sag adskiller sig på væsentlige punkter fra nærværende sag, hvor det er vurderet at O.S. har ressourcer til at overgå til andet arbejde.

Vi kan i øvrigt henvise til ankenævnskendelse nr. 63.188, hvor vi for nylig fik medhold i, at en 62-årig selvstændig tandlæges generelle erhvervsevne ikke var nedsat i dækningsberettiget grad. Vi har særskilt fremsendt dette brev og en kopi af kendelsen til forsikredes advokat."

Klagerens advokat har over for nævnet anført, at det faktum, at kommunen raskmelder klageren ikke bør tillægges stor betydning, eftersom kommunen har fokus rettet mod efterløn. Videre hedder det i skrivelse af 10/12 2004 til nævnet:

"I kendelse nr. 60.769 lægges Patientforsikringsforeningens vurdering af erhvervsevnen til grund. Denne er baseret på samme kriterie som Arbejdsskadestyrelsens vurdering af arbejdsevnen.

l nærværende sag har Arbejdsskadestyrelsen vurderet erhvervsevnetabet til 75 % (det generelle!), hvorfor nærværende sag er sammenlignelig med kendelse nr. 60.769.

Hvad angår kendelse nr. 63.188 bemærker jeg blot, at den pågældende tandlæge selv oplyste, at han godt kunne udføre almindelig ikke-rygbelastende arbejde.

Dennes situation adskiller sig væsentligt fra min klients situation, idet min klient praktisk set stort set må anses for enarmet.

Dybest set er det relevante spørgsmål i sagen: Hvad vil Nordea foreslå min klient skal beskæftige sig med og have en indtjening på niveauet mere end kr. 200.000 årligt?"

Selskabet fastholder dets afgørelse.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 8 Invalidepension, præmiefritagelse og invalidesum ved nedsat erhvervsevne**

A. Invalidepension og præmiefritagelse

Generelt

Er forsikringen oprettet med ret til invalidepension og/eller præmiefritagelse ved nedsat erhvervsevne, gælder følgende regler:

Forsikrede har ret til invalidepension og/eller præmiefritagelse, hvis forsikrede får nedsat sin erhvervsevne på grund af sygdom eller ulykkestilfælde, uden at det skyldes forsæt, således at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.

Nedsat erhvervsevne, der berettiger til udbetaling af invalidepension og/eller præmiefritagelse, foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til ved passende beskæftigelse - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende helbredstilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.

…

Som nævnt vurderes i første omgang den nedsatte erhvervsevne i forsikredes nuværende erhverv. Når erhvervsevnen er stationær eller senest 18 måneder efter, at udbetalingen og/eller præmiefritagelsen er begyndt, er det ikke længere erhvervsevnen i det nuværende erhverv, der er afgørende for om udbetalingen og/eller præmiefritagelsen kan fortsætte. Det afgørende er herefter om den **generelle** erhvervsevne er nedsat. Ved den generelle erhvervsevne forstås erhvervsevnen i både forsikredes nuværende erhverv og i andre erhverv."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"*Uarbejdsdygtighed*

…

2 Forsikringer med invaliderente

Mister forsikrede 2/3 eller mere af den erhvervsevne, der er normal for personer af forsikredes alder og uddannelse, bliver invaliderenten virksom for det tidsrum, erhvervsevnen har været nedsat ud over tre måneder."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder det på det foreliggende grundlag ikke godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne er nedsat med mindst 2/3. Nævnet kan således ikke kritisere, at selskabet har afvist at udbetale invaliderente og yde præmiefritagelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen